

Danmark Rundt 2021

Niels Væver Hartvig, Rungsted Kajakklub

Min tur Danmark Rundt startede egentlig i 2011, hvor jeg første gang læste Eriks B. Jørgensens bog "Danmark Rundt i Kajak". Jeg var ret fascineret af tanken om at opleve Danmark på den måde, og de kajakmæssige udfordringer det ville byde på. Jeg roede kun om sommeren dengang og var ikke medlem af en klub, så det var ikke noget jeg seriøst overvejede. Men i 2014 var jeg ved at være klar. Jeg var blevet solofrigivet fra Rungsted Kajakklub, havde sat tiden af og havde velsignelse hjemmefra. Men jeg stod i et dilemma som mange af os mænd sikkert kender; splittelsen i mellem at udleve den indre Knud Rasmussen og være en nærværende familiefar. Mine 3 børn var endnu ikke så store, og det føltes som et stort offer at sende dem på sommerferie alene med deres mor. En måneds tid inden den planlagte afgang indtraf den begivenhed, der væltede balancen for mig: Min søn Asger på 12 år besvimele under vandet til svømmetræning og kunne være skadet for livet, hvis ikke han var blevet reddet så hurtigt op, som han blev. I det øjeblik blev det soleklart for mig, at jeg ikke skulle ligge i Vesterhavet min kajak, men skulle være med min familie.

Danmark Rundt måtte vente, og jeg tog i stedet på en enklere og mere familievenlig tur, hvor jeg roede fra Rungsted til vores sommerhus ved Ebeltoft, syd om Sjælland og Fyn, holdt ferie med familien der, tog færgen til Odden og roede hjem derfra. Det blev til knapt 700 km over 4 uger, og det var en god og lærerig tur, med fysiske og udstyrsmæssige udfordringer. Da jeg kom hjem, var min sult efter lange kajakekspeditioner i Danmark stillet. Jeg følte, at jeg havde bevist for mig selv, at jeg godt kunne erobre det rød-hvide bånd. Altså lige bortset fra, at jeg ikke havde gjort det. Men det kunne jeg nok gøre senere.

Tiden gik, pludselig en dag skriver vi julen 2020. Inden længe fylder jeg 50, og det går op for mig, at en dag kan jeg måske ikke gøre alvor af det længere. Tanken om at jeg kunne risikere at blive gammel og vide at jeg kunne ro turen, men ikke havde gjort det, var ikke til at holde ud. Flere af de gode kajakvenner, jeg spejler mig i, havde også taget turen, og jeg indså at jeg var nødt til at få sat det flueben – og tiden var inde til at få det gjort.

Foråret stod i coronaens og hjemmearbejdets tegn, og jeg fik roet meget, 50 km om ugen, fik taget mange gode langture, hvor grej og form blev toptrimmet. Med orlov og ferie havde jeg et vindue på 2 måneder fra midt-juni til midt-august, og da tiden nærmede sig, så lørdag d. 12. juni ud til at blive en fin startdag: Ugen efter så smuk ud og langtidsvejrudsigten var rimelig. Min kone Helle lovede at køre mig til Vidåslusen, men vejret ændrede sig, og starten blev skubbet til søndag d. 13. juni ved højvande, kl. 17:40.

Det blæste 6 m/s fra vest, så der var lidt at arbejde med, men navigation og fremdrift gik fint, og jeg nåede Lakolk efter 28 km kl. 22. Dagen efter skulle det blive 10-12 m/s fra sydvest, og det havde jeg ikke lyst til at krydse til Fanø i, så jeg bar mit grej den lange vej over stranden og slog teltet op på Lakolk Camping. Jeg havde ikke en vogn med, så jeg lod kajakken ligge med bunden i vejret op ad et toiletskur nede på stranden.

Dagen efter hyggede jeg mig i læ af blæsevejret og glædede mig til tirsdag, hvor det skulle blive stille, og jeg ville stå tidligt op. Ud på aftenen gik jeg lige ned for at tjekke at kajakken var OK. Jeg har generelt ikke problemer med at lade kajakken ligge rundt omkring, fordi sandsynligheden for at nogen løber med den er meget lille. Men mit hjerte stod stille da jeg så, at finnen var halvt trukket ud – sådan ville jeg jo aldrig efterlade den, og ganske rigtigt; der var nogen, der havde pillet, hevet finnen ud og forsøgt at skubbe den ned igen. Wiren var bøjet og finnen kunne hverken komme frem eller tilbage. Jeg bandede ved tanken om, at jeg skulle til at skille min kajak ad efter kun 28 km, og frygtede selvfølgelig at et eller andet ville gå galt. Men jeg fik hentet mit reparationsgrej, fik rettet wiren ud, og fik samlet hele systemet uden at miste nogle skruer. Finnen kørte ikke helt perfekt, men den virkede. På det tidspunkt indførte jeg en rutine med altid at tape finnekisten til på land, så man ikke frister svage sjæle! Og oplevelsen skulle blive startskuddet til en række finneproblemer, som nær var ved at tage gejsten fra mig, men mere om det senere.

Næste morgen var jeg på vandet kl. 6 til en smuk dag, let medvind og sol. Jeg havde ikke taget krydset til Fanø før, og har hørt en del skrækhistorier fra Vadehavet om folk, der må trække kajaker over sandet. Jeg var spændt på om navigationen ville være sværere end jeg troede, f.eks. fordi søkortet bliver forældet hvis sandbankerne flytter sig rundt. Jeg havde mærket ruten omhyggeligt op og lagt et par GPS-punkter ind ved Kore Sand og Juvre Dyb. Og det gik fuldstændig snorlige, med vand under kølen hele vejen og store fugleflokke cirklende over kajakken. Det var fascinerende at opleve brænding på sandbankerne midt ude på åbent vand, langt fra land. Efter en varm frokost fra termokanden på stranden på Fanø gik turen videre langs Fanø, over Grådybet i indadgående strøm til en pause i middagsheden på Skallingen. Jeg nåede Blåvandshuk omkring kl. 20 og skulle forbi det militære skydeområde ved Vejers strand inden næste

morgen kl. 8. Jeg besluttede at snuppe et par hurtige snacks og fortsætte ud i Vesterhavet i aftensolen. Solen gik ned lidt over 10 samtidig med at jeg gik ind lige efter det militære område, slog telt op og fik noget aftensmad. Dagen blev på 67 km, og så var turen rigtig i gang.

Næste morgen tog jeg den med ro, og gik på vandet ved middagstid. Der var en soldat nede og tjekke om jeg vidste hvilken vej jeg måtte ro, men det var der jo styr på – jeg skulle nordpå. Vejret var smukt, men jeg oplevede turens første rul – blev snydt i af en brækkende bølge. Efter 28 km gik jeg på land for at spise lidt, men da jeg skulle afsted igen sad finnen fuldstændigt fast. Selvom jeg rensede kisten og trak så meget jeg kunne i snoren, sad den fast. Jeg besluttede at slå lejr for natten og skille systemet ad igen. Skiftede til min reservefinne, tapede både finneskyder og kiste til, og krydsede fingre for at den var mere langtidsholdbar.

Dagen efter blev det op imod 30 grader og en let vind fra syd. Turen gik forbi Hvide Sande og op langs de flotte strande ved Søndervig. Da jeg nåede Bækbygård Strand over middag sad jeg fysisk og faldt i søvn i kajakken, så varmt og stille var det, og jeg var nødt til at tage en pause på land. Solen bagte nådesløst og bortset fra en død sæl var stranden fuldstændig øde. Det var et ildevarslende sted, så jeg skyndte mig videre. Finnen sad fast igen, og jeg bandede, sprang i og trak den ud. Jeg gik i land 4 km nord for Thorsminde efter 64 km.

Dagen efter gik det videre til Thyborøn, 37 km næsten uden at se et øje. Der var modvind og lidt dønninger langs alle høfderne – det tog lidt af farten, men det var fedt at mærke, at man vænner sig til forholdene og at det ikke var utrygt. Jeg overnattede i et shelter indrettet i en gammel bunker lige ved kanalen.

Jeg tog en overliggenderdag i Thyborøn og fortsatte meget tidligt om morgenen på dag 8 mod Vorupør. De havde lovet torden og regn om eftermiddagen, og dagen efter skulle det blive hård vind fra vest, så mit mål var at nå i land ved Vorupør Camping og ride stormen af der. Jeg var i land kl. 9 efter 30 km og fik teltet op inden regnen startede. Dagen efter var det lige så vildt som forventet og jeg hyggede mig på land og glædede mig til at gå på vandet næste morgen kl. 6, hvor vinden skulle have lagt sig igen.

Næste morgen stod jeg op kl. 4 og var klar til at tage af sted kl. 6 i forhåbning om at det skulle blive dagen, hvor jeg rundede Hanstholm. Da jeg kom ned på stranden med alle mine ting, var der en seriøs brænding med bølger, der brød helt inde ved kanten af den stejle strand. Jeg valgte at ignorere det, pakke kajakken og give det et skud. Men forgæves – jeg fik aldrig vand under kølen, men fik bare bølgebank og blev kastet om på siden. Jeg satte mig på stranden og overvejede, hvad jeg skulle gøre. Brændingen gjorde det udelukket at gå ud på anden måde end med sælstart. At sætte sig til at vente eller slå teltet op igen huede mig heller ikke. Så jeg endte med at tømme kajakken og bære den og alt mit grej de 800 m op ad stranden til nordsiden af molen, hvor der var mere læ. Det tog hele formiddagen, og efter en god frokost var jeg klar til at prøve igen. Undgik at lave sælstart for at skåne finnen og fik en del vand ind. Jeg roede forbi molen og de 800 m sydpå, for at have et sluttet GPS-spor. Herefter vendte jeg og roede nordpå. Der var ret pæne bølger; jeg kunne godt holde balancen, men kunne også risikere at vælte. Og jeg var bekymret for den heftige brænding – hvis jeg havde brug for at komme i land ville det nok koste noget grej og jeg ville ikke kunne komme ud igen. Jeg begyndte at holde dårligere på pagajen og utrygheden satte sig i mig. Efter nogle kilometer besluttede jeg at veje sikkerheden højest og vendte om. På vej ind til Vorupør væltede jeg i brændingen, rullede op og landede lidt forpjusket på stranden. Her stod heldigvis 2 kajakroere, Herluf Due Hansen og hans kone Birthe og spurgte om jeg var på vej DK rundt! De kørte mig op på campingpladsen, og jeg slog mit telt op der, hvor jeg havde forladt det 12 timer inden. Det var lidt af en nedtur.

Næste morgen tidlig rejste jeg mig igen. Jeg var på vandet kl. 6, vandet havde lagt sig lidt, der var stadig brænding, men det var nemmere at komme ud. Jeg lavede sælstart, men da jeg var kommet ud, konstaterede jeg at finnen sad fast – igen. Jeg kunne have tudet. Hoppede i, flåede den løs, kom op igen, og gik i gang med at pumpe. Roede nordpå med noget vand i kajakken, og blev pludselig overrasket af en bølge og væltede. Da jeg havde rullet op igen, roede jeg videre, men kom ingen vegne. Det viste sig at en vandsæk, jeg havde på bagdækket, havde revet sig løs og hang som et drivanker ned langs siden af

kajakken. Jeg kunne hverken få den på plads eller få den af. Jeg bandede og svovlede, væltede en gang eller to mere, og vendte så om – igen. Da jeg stod tilbage i Vorupør var jeg færdig. Jeg kunne i princippet bare have tømt vandsækken og være taget afsted igen, men jeg havde bare ikke det mentale overskud til at kaste mig ud i at runde Hanstholm længere.

Jeg ringede hjem Asger og spurgte hvornår han kunne komme og hente mig. Det kunne han først om 2 dage, så jeg bar alle mine ting op på campingpladsen – igen. Jeg kunne ikke overskue at tage af sted for 3. gang, men kunne godt gå i gang med at rette op på det, der var galt. Jeg tog til Hanstholm og hentede en ekstrafinne, som Kim fra Kano og Kajakhotellet havde sendt til en GLS pakkeshop. Jeg fik skilt finnesystemet ad på et sandfrit underlag, skyllede det rigtigt godt igennem, monterede en ny finne og sluttede fred med at nu var der simpelthen ikke mere jeg kunne gøre i forhold til den møgfinne. Jeg smed en del kilo ud – mad primært. Jeg fik en god snak med Michael, Tue og Nenia omkring tips til at beskytte finnen og forholdene ved Hanstholm. Efter at have sundet mig en dags tid, besluttede jeg at prøve for 3. gang. Det blæste 6-8 m/s fra SV og strømmen var med mig rundt om Hanstholm, så det handlede bare om at følge bølgerne. Jeg gik på vandet kl. 14, lavede baglæns sælstart og havde den fedeste tur forbi Klitmøller og videre rundt om Hanstholm – det var store bølger, og man skulle holde god afstand til molerne, men jeg havde overskud og selvtillid. Efter havnen i Hanstholm gik jeg på land og sendte en SMS til Asger om at han ikke skulle hente mig alligevel, og så fortsatte jeg aftenen igennem med at ride på medvinden hen over Vigsø bugt og slog lejr lidt efter Lild Strand.

På det tidspunkt var der 140 km til Skagen. Jeg havde udsigt til to medvindsdage med jævn til frisk vind, men på 3. dagen skulle det blive hård vind fra vest. Jeg målte op at Lønstrup lå præcis halvvejs, og skrev til Skagen Havkajakklub og spurgte om jeg måtte overnatte, hvis jeg kom om 2 dage. Og så var målet klart. Første dag gik forbi Bulbjerg, Svinkløv Badehotel, Blokhus, i land ved Løkken og snakke med turister og så kronen på værket, Rubjerg Knude, inden jeg gik ind i Lønstrups fine læhavn. Næste dag startede jeg tidligt, gik forbi Hirtshals, holdt en pause der og skiftede til våddragt, fordi min tørdragt havde flækket en manchete. Som dagen skred frem, tiltog vinden og brændingen blev vildere. Jeg frøs en lille smule, men var sikker på, at hvis jeg først gik på land i vådt neopren ville jeg få endnu sværere ved at holde varmen, og jeg ville højst sandsynlig skulle kæmpe både for at komme ind og ud. Så jeg besluttede at blive i kajakken indtil jeg nåede Kattegat og roede de 53 km fra Hirtshals til Skagen på myslibarer og jernvilje. Da jeg rundede Grenen fik jeg vinden lige i hovedet og jeg var så træt da jeg nåede Skagen Havkajakklub at jeg dårligt kunne stå på benene. Men jeg var rundt. Og jeg havde tacklet Vesterhavsbølger i 8-10 m/s hele dagen og intet kunne slå mig ud. Jeg havde nået Skagen på 14 dage og det var i store træk hvad jeg havde håbet på.

Jeg holdt en hviledag i Skagen, og mener oprigtigt at Skagen Havkajakklub bør få et æres-rød-hvidt-bånd for det helle, de tilbyder DK-rundt-roere på et kritisk tidspunkt. Det var vidunderlig at kunne få vasket og tørret alt udstyret for sand, få limet tørdragten og nulstille mentalt og fysisk.

Fra Skagen er der 200 km til Hjelm, og vejrudsigten så lovende ud i forhold til at krydse til Sjælland, så jeg besluttede at gå efter 4 dage á 50 km. Bortset fra en overliggerdag kom det til at holde. Jeg overnattede i Frederikshavn ved Rønnehavnen og på en fin lille plet i plantagen nord for Hals. Jeg fløj ned gennem Kattegat i en jævn medvind, spiste frokost i Øster Hurup og krydsede fra Mariager Fjord til Fjellerup Strand. Dagen efter havde de

lovet 10 m/s fra NØ, så jeg tog en overliggerdag på Fjellerup Strand camping. Der var 63 km til Hjelm herfra, og jeg ville gerne være fremme i god tid for at kunne hvile ud inden krydset. Så jeg gik på vandet kl. 00:30 da vinden lagde sig og roede langs Djurslands kyst i nattemørket. Jeg følte mig som en helt, da jeg pakkede teltet sammen kl. 23 i mørke og regn, men når man først sidder i kajakken, er alting jo godt. Jeg nåede Hjelm ved 15-tiden, slog mit telt op og tog en lur! Jeg havde skrevet med Charlotte Eli, som tilhører ejerkrædsen af Hjelm og havde fået lov til at campere på øen. Hun var selv derovre, da jeg kom og bød på hvidvin og pizza, så det var en dejligt stop.

Næste dag blæste der en let vind fra N-NV, fornuftigt sigtbarhed og ingen skydning på Sjællands Odde, så forholdene til at krydse kunne ikke blive meget bedre. Jeg pakkede sammen i regnvejr og følte mig som en meget ensom kajakroer, da jeg vinkede farvel til Hjelm kl. 9. Men fokus blev hurtigt vendt på krydset og navigationen. Tre timer og 16 km til Yderflak i sjov medsø, en del sejlere var forbi for at se til mig. Herfra 1 km til rute T og A, hvor jeg pænt måtte holde tilbage for 4 skibe. Herefter var der blot 10 fine km til Griben, og det var bare at nyde det. Ringede hjem og gik derefter ind i Havnebyen – deres dejlige shelters og den lune aftensol lokkede. Danmark spillede mod Tjekket til EM og alle båden i havnen tudede, hver gang vi scorede.

Det var en dejlig følelse at være på Sjælland igen. Der var stadig meget tilbage af turen, men jeg var ikke så langt væk hjemmefra længere, og det følte godt og trygt. Jeg mødtes med Helle og børnene i Hundested og vi badede og spiste middag. Det på en måde surrealistisk efter 3 uger på farten, men samtidig helt hverdagsagtigt og dejligt.

De næste to dage bragte mig langs Nordkysten og ned gennem Øresund. Den første dag gik til Hornbæk, hvor jeg både lå i fralandsvind og oplevede en front passere, da jeg nåede Gilleleje, så vinden gik i vest – tak for det! I Hornbæk mødte jeg Michael Otto og hans kæreste Susanne, og Michael fulgte mig forbi Kronborg og ned gennem Øresund. Det var en rigtig sejlerdag, høj sol og 6 m/s fra SV op igennem sundet. Det sidste stykke til Rungsted steg vinden til 8 m/s og strækket Nivå – Rungsted blev et af de mest strabadserende på turen –

ret ironisk. Jeg var meget bevidst om ikke at blive hængende for længe i Rungsteds bløde sofaer og fortsatte ved 20-tiden i tusmørke og regnvejrr til Strandmøllen og slog lejr der.

Jeg var ved at være øm og træet i kroppen, og bekymret for om jeg kunne holde hele vejen. Min lænd gjorde ondt, mit ene knæ værkede. Jeg tog toget ind til byen for at få en body-SDS-behandling og få løsnet op. Det var godt og virkede, men satte også klart spotlight på de ømme punkter. Jeg forsøgte at ro videre om eftermiddagen, men måtte erkende at jeg ikke kunne – jeg havde stadig en jævn vind imod mig og min ryg var helt færdig. Jeg søgte i land i Svanemøllen Havn og strakte godt ud om aftenen mens jeg lyttede til brølene fra EM-semifinalen imellem Danmark og England, der blev transmitteret på storskærm ovre på Nordhavnen et sted.

Næste dag var en testtur på om kroppen ville være med igen. 27 rolige kilometer med gode pauser igennem Københavns Havn, til en teltplads ved Kongelunden. Jeg holdt regelmæssige pauser og strakte ud på vandet. Det gik; jeg var øm, men jeg kunne ro.

Dagen efter gik vinden i nord, det var et godt tegn. Jeg krydsede de 4 timer ad kurs 200 ° over Køge Bugt til Bøgeskoven. Efter en god frokost på Traktørstedet rundede jeg Stevns Klint og gik i land ved Vemmetofte Strand. Det blev 52 flotte km, min krop holdt, og efter 4 uger på farten følte jeg mig for første gang rimelig sikker på, at jeg nok skulle nå grænsestenen.

Efter en nat og morgen med skybrud, tog jeg en overliggerdag i Vemmetofte og nød at få besøg af min søster Britta og hendes mand Dan, der også ror kajak, og som jeg har delt mange gode ture med. Resten af turen havde jeg faktisk vind og strøm med mig. Til at starte med havde jeg en let vind fra nord over Præstø Bugt, og da jeg rundede Kalvehave, tiltog den og drejede i Ø. Dagen efter var det 6-8-10 m/s fra Ø, og jeg havde en flot dag langs Knudshoved Odde, et bølgefylt kryds over Karrebæksminde Bugt, og endnu et kryds over til Omø med en påtrængende medsø.

På Omø skrev jeg lidt med Birgitte fra Rungsted Kajakklub, der var afsted med en gruppe roere i det sydfynske øhav. Vi havde snakket om, at det kunne være sjovt at mødes, hvis det passede, og hun skrev at de skulle overnatte på Drejø næste aften. Det var lige på min rute, men der var 60 km derved, så jeg regnede ikke med at jeg ville kunne klare det til dagen efter – men jeg blev lovet et glas vin og et måltid mad, hvis jeg kom, og det er jo motiverende!

Krydset over Storebælt var en fornøjelse. Der var en del nordgående strøm, men kurskorrektionerne sad lige i skabet og jeg fik klappet både midtfarvandsbøjen i Rute H og bagbordsbøjen i Rute T inden jeg ramte Langeland og gik i land i Lohals til frokost. Her mødte jeg spontant en gammel gymnasieven, Thomas, som knapt kunne kende mig - jeg havde tabt mig og havde et vildtvoksende fuldskæg. Jeg begyndt at kunne ane

Drejø i det fjerne og tog den diagonalt ned gennem strædet til Fyn mod Thurø for at spare kilometer. Medstrømmen igennem Svendborg Sund gav mig det sidste rygklap og jeg nåede Drejø kl. 20, lige til spisetid, og blev mødt med klapsalver og overstrømmende gæstfrihed af de 16 roere fra Rungsted. Det var dejligt og værd at kæmpe for.

Der var nu kun 80 km tilbage, og vejrudsigten så fin ud. Jeg roede via nordspidsen af Ærø til Als, og videre til Kegnæs, hvor jeg fik den sidste teltplads på Sønderby Campingplads. Sommeren og turisterne var ved at have taget over. Jeg skrev med Helle som først ville kunne hente mig 2 dage senere, der var noget med en hest, der skulle ses til, så jeg måtte pænt indrette min ankomst til grænsestenen efter den. Det passede nu også min trætte krop udmærket. Så jeg tog et lille hop over til Broager og gik i land efter 20 km i Brunsnæs. Næste morgen var det den smukkeste stille sommerdag, og jeg nød turen ind igennem fjorden. Kl. 13 nåede jeg grænsestenen, hvor Helle og vores hund Penny stod og ventede på mig.

Det blev til 1188 km over 34 dage. En tur, der bød på langt flere finneproblemer end jeg havde drømt om, på fysiske udfordringer og på et utal af knækkede teltstænger og tilsandede lynlåse. En tur, som jeg godt kunne klare, men som omvendt var præcis lige så uforudsigelig, som jeg havde ventet. En tur, hvor ensomheden var et grundvilkår, men hvor jeg samtidig følte mig meget forbundet med alle dem, der fulgte med. En tur, hvor jeg til sidst var ved at brække mig over smukke, øde kyster og stejle skrænter – hvor jeg savnede at lave pizza til mig selv og mine børn, men samtidig frygtede turen til Føtex for at handle ind til den. En tur, som var alt det jeg drømte om: Et frit og ufiltreret Danmarkseventyr, som bragte mig tæt på mennesker og steder, hav og natur – og ikke mindst mig selv.

Foto: Niels Væver Hartvig, Helle Væver Hartvig, Susanne Brusvang Hjuler og Tue Olsen.

Dag	Dato	Dag	Start	Slut	Start tid	Slut tid	Distance (km)	I alt (km)	Vind
1	13-06-2021	Søndag	Vidåslusen	Lakolk	17:45	22:00	28	28	2-6 V
2	14-06-2021	Mandag						28	8-10-12 SV
3	15-06-2021	Tirsdag	Lakolk	Vejers Strand	06:00	22:30	67	95	2 SV
4	16-06-2021	Onsdag	Vejers Strand	Nymindegab	12:00	17:00	28	123	2 S
5	17-06-2021	Torsdag	Nymindegab	Thorsminde	06:30	19:00	64	187	2-4 S-SØ
6	18-06-2021	Fredag	Thorsminde	Thyborøn	10:00	19:00	37	224	4 N
7	19-06-2021	Lørdag						224	
8	20-06-2021	Søndag	Thyborøn	Nørre Vorupør	03:45	09:15	30	254	
9	21-06-2021	Mandag						254	10-12 V
10	22-06-2021	Tirsdag	Nørre Vorupør	Nørre Vorupør	13:00	15:00	8	262	2-4 V
11	23-06-2021	Onsdag	Nørre Vorupør	Nørre Vorupør	06:00	07:00	5	267	2-4 V
12	24-06-2021	Torsdag	Nørre Vorupør	Lild Strand	13:30	21:00	50	317	6-8 V-SV
13	25-06-2021	Fredag	Lild Strand	Lønstrup	07:30	21:00	70	387	6 SV
14	26-06-2021	Lørdag	Lønstrup	Skagen	05:45	18:00	73	460	8 SV
15	27-06-2021	Søndag						460	10 V
16	28-06-2021	Mandag	Skagen	Frederikshavn	11:00	17:00	33	493	6-8 V
17	29-06-2021	Tirsdag	Frederikshavn	Hals	06:00	19:00	58	551	2-6 V
18	30-06-2021	Onsdag	Hals	Fjellerup Strand	08:00	22:00	64	615	2-4 N-NØ
19	01-07-2021	Torsdag						615	8-10 NØ
20	02-07-2021	Fredag	Fjellerup Strand	Hjelm	00:30	14:00	66	681	2-4 N
21	03-07-2021	Lørdag	Hjelm	Havnebyen	09:00	18:00	43	724	2-4 N-NV
22	04-07-2021	Søndag	Havnebyen	Lynæs			34	758	0
23	05-07-2021	Mandag	Lynæs	Hornbæk	05:30	19:00	52	810	4-6 SØ-V
24	06-07-2021	Tirsdag	Hornbæk	Strandmøllen	07:00	23:00	43	853	2-10 SØ
25	07-07-2021	Onsdag	Strandmøllen	Svanemøllehavnen	15:00	18:00	12	865	4-6 SV
26	08-07-2021	Torsdag	Svanemøllehavnen	Kongelunden	09:00	15:00	27	892	4-6 SV
27	09-07-2021	Fredag	Kongelunden	Vemmetoft Strand	07:45	19:00	52	944	2-4 N
28	10-07-2021	Lørdag						944	
29	11-07-2021	Søndag	Vemmetoft Strand	Vordingborg	08:00	19:00	51	995	0-4 N-Ø
30	12-07-2021	Mandag	Vordingborg	Omø	08:00	20:00	56	1051	6-8-10 Ø
31	13-07-2021	Tirsdag	Omø	Drejø	08:00	20:00	57	1108	2-4-6 V
32	14-07-2021	Onsdag	Drejø	Kegnæs	09:00	18:00	43	1151	2-4 V
33	15-07-2021	Torsdag	Kegnæs	Brunsnæs	09:00	13:00	20	1171	2-4 N
34	16-07-2021	Fredag	Brunsnæs	Grænsesten	08:00	13:00	17	1188	2 N

